

מבשר טוב

סעודה ג' פרשת תולדות תשפ"א

מאמר "יעקב אשר פדה את אברהם"

יעקב אבינו ע"ה סלל הדרך לבני ישראל עד סוף כל הדורות שיוכלו להחזיק בכל הגלויות

א

בפסוק: "ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרוש את ד', ויאמר ד' לה שני גויים בבטנך ושני לאומים ממעיך יפרדו ולאום מלאום יאמץ ורב יעבוד צעיר"

וברש"י ביאר ענין שאמרה אם כן למה זה אנכי וז"ל: "ותאמר אם כן גדול צער העבור, למה זה אנכי מתאוה ומתפללת על הריון" ע"כ.

והנה בודאי כפשוטו אין להבין כלל שרבקה אמנו התחרטה על ההריון אחר שכל כך הרבה שנים השתוקקה והרבה תפילות שפכה על כך, והרי בודאי ישנו צער בזה, ויש אשר סובלים יותר ויש פחות מכך, אך עד כדי כך שתאמר אם כן למה זה אנכי לגמרי בודאי צריך ביאור יותר, וביותר יקשה שאם זהו צערה כפשוטו א"כ מהו שהלכה לדרוש את ה' בדבר ומה יועיל בעבור צערה הגשמי.

ונראה שעל כן הביא רש"י את דברי המדרש: "ויתרוצצו, ע"כ המקרא הזה אומר דורשני שסתם מה היא רציצה זו וכתב אם כן למה זה אנכי. רבותינו דרשוהו לשון ריצה כשהיתה עוברת על פתחי תורה של שם ועבר יעקב רץ ומפרכס לצאת עוברת על פתחי ע"א עשו מפרכס לצאת. ד"א מתרוצצים זה עם זה ומריבים בנחלת שני עולמות" עכ"ל.

ב

וביאור הדברים הוא שרבקה מעיקרא סברה שבן אחד הוא ולא ידעה כי שנים בקרבה ומעתה מאחר שראתה שכאשר עוברת בבית המדרש רוצה ומפרכס לצאת וגם כאשר עוברת להבדיל בבית עבודה זרה שוב מפרכס לצאת, על זה התחרטה והיה נראה לה ששוא כל הריונה וצערה.

והיינו משום שסברה שבן אחד הוא ומאחר וכך הנהגתו שאינו יציב ואינו מיושב בדעתו אלא פעם בבית המדרש ופעם בבית עבודה זרה הרי ששום דבר ותועלת לא תצא ממנו, ואיש אשר כזה לא יצליח בשום דבר מאחר שאינו יציב בדעתו וכל מה שיעשה בטוב, הרי אח"כ יאבדו בענין רע משום שאחר פונה לעבודה זרה ודברים אחרים ועל כן הצטערה צער רב באמרה אם כן למה זה אנכי מצטערת בצער העיבור מאחר שלא יהא מזה שום דבר.

ועל כן הלכה לדרוש בבית מדרש של שם ועבר אשר ברוח הקודש אמרו לה: "שני גויים בבטנך ושני לאומים ממעיך יפרדו" היינו שאינו בן אחד שאינו יציב כמו שחששה, אלא שנים הם אלא שהאחד הוא כולו טוב ולעולם ילך רק לבית המדרש והשני כולו רע ואינו נמשך אלא לבית עבודה זרה, ובזה נרגעה רוחה שעל כל פנים הרי הוא יציב בטוב ובודאי היה כדאי הריונה בשביל הצדיק.

ג

ואחר הקדמה זו הרי יש להבין מעתה באמת שורש ויסוד הענין מה שנולדו יעקב ועשיו כתאומים בבטן אחת, הרי יפלא הדבר דמאחר וכל כך הם שונים זה מזה מן הקצה אל הקצה שמיד נפרדו דרכיהם לגמרי, וכמו שהביא רש"י מהמדרש: "ממעריך יפרדו, מן המעים הם נפרדים זה לרשעו וזה לתומו" ע"כ.

והרי בדרך כלל כאשר ישנם תאומים הרי הם דומים האחד לחבירו ויש עד כדי כך שקשה להכיר ביניהם, ואילו כאן היו כל כך שונים בין במראה בין בפנימיות וא"כ יפלא מדוע היו צריכים להוולד יחד, שהרי הבורא כל יכול הוא ואף אם היה מוכרח שיוולד ליצחק את עשיו הרי היה יכול להוולד בזמנים אחרים שלא יהא יעקב הצדיק סובל ממנו כל העת עוד קודם שנולדו.

ובסוף הפרשה מבואר הענין שיצחק אבינו ע"ה ורבקה אמנו צוו את יעקב שילך אל פדנה ארם אל לבן הארמי ליקח מבנותיו לאשה, והנה כאשר בא יעקב אצל לבן סבל ממנו רבות מאד עד שהעיד על עצמו הייתי ביום אכלני חורב וקרח בלילה, ועוד רימה אותו לבן בכמה וכמה אופנים עשרת מונים ואח"כ רדף אחריו ורצה לעקור את הכל כמו שאמר הבנים בני והבנות בנותי וכל אשר אתה רואה שלי הוא וכמו שמבואר במקראי קודש להלן.

ומעתה יפלא מדוע הוכרח יעקב אבינו ע"ה שהיה בחיר שבאבות לילך למקום קשה כל כך אצל לבן הארמי, הלא היה יכול ליקח מבנות ישמעאל שאף הם ממשפחת אברהם וכדומה, ומדוע היה צריך לילך דוקא לסבול כל הצער הזה אצל לבן הארמי שהיה קליפה גדולה עד מאד והדבר צריך ביאור.

ד

ונראה לבאר הדברים ונקדים דהנה ענין ארבע הגלויות שגלו בני ישראל במשך הדורות ידוע המדרש שכבר היה גזירה זו בשעת בריאת העולם בששת ימי בראשית כמו שנאמר "והארץ היתה תוהו ובוהו וחושך על פני תהום" ובמדרש רבה [בראשית א ד]: "ר"ש בן לקיש פתר קריא בגלויות והארץ היתה תהו זה גלות בבל שנאמר (ירמיה ד) ראיתי את הארץ והנה תהו ובוהו זה גלות מדי (אסתר ו) ויבהילו להביא את המן וחושך זה גלות יון שהחשיכה עיניהם של ישראל בגזירותיהן שהיתה אומרת להם כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלהי ישראל על פני תהום זה גלות ממלכת הרשעה שאין להם חקר כמו התהום מה התהום הזה אין לו חקר אף הרשעים כן ורוח אלהים מרחפת זה רוחו של מלך המשיח" ע"כ, והיינו שענין הגלויות כבר היה מוכן מימות בריאת העולם שכלל ישראל יהו צריכים לתקן ולעבור את כל אלו הגלויות.

ובספרים הקדושים נתבאר דענין שורש הטומאה והסטרא אחרא ושורש כל הגלויות כולם הם בשורשם בב' קליפות עיקריות שהם קליפת עשיו וקליפת לבן שמהם מסתעפים כל הגלויות, וענין קליפת עשיו הוא שהוא שונא לישראל בגלוי ורודף את בני ישראל כידוע ההלכה שעשיו שונא ליעקב והוא מקור ושורש לכל הרדיפות וההריגות רח"ל שבכל הגלויות הכל הוא משורש עשיו, ואילו שורש קליפת לבן הוא בבחינת הארמי שהוא הגלות ברוחניות שהוא מנסה לקרב את בני ישראל לטמאתו וזוהמתו והוא מרמה את בני ישראל כאילו הוא בא לטובתם ואילו ארבו ישים בחובו ומצפה לכלותם ולעקור את הכל ח"ו וזהו שורש קליפת לבן כמו שיתבאר.

והנה יעקב אבינו עליו השלום שהיה בחיר שבאבות והוא היה צריך לתקן את שורש הגלויות ולפעול שיהיו בני ישראל יכולים להתקיים בכל הדורות ובכל המצבים שירדו אליהם, ומשום כך הוכרח לעבור את ב' אלו הבחינות של עשיו ולבן.

ה

ומעתה נבאר הטעם שנולד עשיו יחד עם יעקב מבטן אמם וסיבת הדברים הוא משום שבזה שהיה עשיו מחובר ליעקב קיבל קצת מיעקב אבינו ע"ה להפחית מרעתו הגדולה ולפעול שיהא שייך אצלו קצת רחמים לפעמים.

וכמו שאיתא להלן בפרשת וישלח כאשר נפגשו יעקב עם עשיו אחיו, וכתוב: "והוא עבר לפניו וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו, וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפול על צוארו וישקהו ויבכו" וברש"י שם כתב מדברי המדרש רבה: "ויחבקהו, נתגלגלו רחמיו כשראהו משתחוה כל השתחוואות הללו, וישקהו, נקוד עליו ויש חולקין בדבר הזה בברייתא דספרי יש שדרשו נקודה זו לומר שלא נשקו בכל לבו, אר"ש בן יוחאי הלכה היא בידוע שעשו שונא ליעקב אלא שנכמרו רחמיו באותה שעה ונשקו בכל לבו" ע"כ.

ורחמים אלו שהתעוררו אצל עשיו אחר כל ההשתחויות והדורון ששלח לו יעקב אבינו ע"ה, בודאי שהם היו משום שהיה להם שייכות קצת מחמת שהיו ביחד בבטן אמם וכן גדלו יחד בצעירותם כתאומים זה גרם לשייכות במקצת שיהא עשיו יכול לקבל רחמים במקצת.

ואכן הושפע מכך לדורות עולם שיהא שייך לעורר רחמים אצל עשיו ואף בכל הגלויות שגלו בני ישראל אצל בני עשיו אף שבודאי הלכה בידוע שעשיו שונא ליעקב שנאה תהומית נוראה, אך עדיין לפעמים יש זמנים שיכולים לפעול אצלו שלא יתאכזר כל כך לבני ישראל.

והדברים מבוארים להדיא בגמרא גיטין [יז.]: "אדהכי אתא הוא חברא שקלה לשרגא מקמייהו אמר רחמנא או בטולך או בטולא דבר עשו למימרא דארומאי מעלו מפרסאי והתני רבי חייא מאי דכתיב אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה יודע הקדוש ברוך הוא בישראל שאין יכולין לקבל גזירת ארומיים עמד והגלה אותם לבבל לא קשיא הא מקמי דניתו חברי לבבל הא לבתר דאתו חברי לבבל" ע"כ.

ומבואר בזה דחכמי ישראל העדיפו באם נגזר הגלות אזי שיהיו בצילו של עשיו משום שאצלו עוד שייך לפעמים לעורר רחמים קצת על ישראל לבל יהא כליה ח"ו, ואכן במשך כל הדורות כאשר שהו בני ישראל אצל אומות העולם שהם ממשיכי עשיו, אזי היו תקופות שקצת הקיל עול הגלות והאכזריות מהם, ובודאי שהיו הרבה זמנים שבהם נתגלה עשיו בכל רשעו ואכזריותו וכמו שהיה בזמן גזירת המן אשר גזר להשמיד להרוג ולאבד מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בלא שום רחמנות, וכן היה ג"כ בזמן מלחמת העולם בשנות השואה הנוראה שבהם נתגלה עשיו בכל רעתו להשמיד להרוג ולאבד ח"ו, ולא היה בו שום רחמים רח"ל ואזי נתגלה עוצם רשעות פנימיותו ושנאתו הפנימית לבני ישראל, ומזה יש להבין עד כמה גדל חסד השי"ת שעל ידי שיעקב השפיע עליו במקצת, מזה נעשה שיהא על כל פנים שייך קיום לבני ישראל בכל הדורות אף בזמן הגלות הקשים אצל עשיו.

1

ובאמת ידוע מה דאיתא בספרים הקדושים דבעשיו היו ניצוצות גבוהים של קדושה ושל השגות גדולות אשר היה יכול להגיע בהם אף יותר ממדרגות של יעקב אבינו עליו השלום וכמו שכתב אא"ז בסה"ק דברי בינה [פרשת תולדות] וז"ל: "והנה יצחק אבינו עליו השלום בודאי היה הולך ומתקדש במדרגת אביו להשלים כוונת הבריאה כמו אביו, ולכן הוריד את יעקב ועשו האמורים בפרשה שעל ידי תולדות האלו ישלים ראשית הרצון מהבריאה, דהנה מו"ח ז"ל זי"ע אמר שנשמת עשיו בשורשה למעלה היתה גבוהה במעלתה עוד יותר מנשמת יעקב, רק אחר כך כשיצא נשמתו למטה על ידי שהיתה מדת הדין הקשה כדאיתא בזוהר הקדוש נדבק בו כח הרע ונפל ממדרגתו למטה שנעשה רשע ובעל עבירה עד כאן דבריו הקדושים" עכ"ל.

ומבואר מזה שבאמת עשיו היה לו ניצוצות קדושה גבוהים עד מאד ואפילו יותר מיעקב אבינו ע"ה אלא שמחמת שהיה יצרו גדול הרי אמרו בגמרא סוכה [נא] "כל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו" ולא היה מתגבר על יצרו ונפל בכל העבירות החמורות של עבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים, ועל ידי זה נפל מכל מדרגותיו עד לשאול תחתית ונעשה לרשע גמור.

ובזה יובן מה שיצחק אבינו ע"ה טעה בעשיו וסבר שהוא ראוי לקבל הברכות והיינו משום שבאמת מחמת שהיה מקושר ליצחק אבינו והיה מכבדו ביותר, ומשום הכי השפיעה עליו קדושתו של יצחק בעומדו לפניו, שהיה באותה העת באמת במדרגה הגבוהה ואז היה מתגלה אך החלק הטוב שבו והיה באותה העת בדרגה רוחנית הגבוהה ביותר, ועל כן היה שואל את יצחק כיצד מעשרים את המלח ואת התבן, וזאת היה משום שבאמת היה אז במדרגה גבוהה ועל כן טעה בו יצחק, ואמנם רבקה אמנו ע"ה מחמת שהיתה רואה אותו אף בזמנים אחרים שבהם לא היה בצלו של אביו הקדוש ואז היה מתגלה החלק הרע והטמא שבו שכל כולו אחוז ברע הגמור ולכך ידעה האמת כי עשיו אינו אלא רשע גמור וכי ציד בפיו רק בזמן שהוא נמצא בצד אביו אזי בכח הקדושה של אביו יצחק יכול להתגבר על יצרו באותה העת אך לאחר מכן הרי הוא נופל לעומקא דתהומא רבא.

2

ואכן מצינו בחז"ל הקדושים שכאשר נפטר יעקב אבינו ע"ה ורצו לקוברו במערת המכפלה, וקודם קבורתו בא עשיו הרשע לעכב ואז נהרג עשיו ונפל ראשו במערת המכפלה כדאיתא בפרקי דרבי אליעזר [פרק לט]: "וכשבאו למערת המכפלה בא עליהם עשו מהר חורב לחרחר ריב ואמ' שלי הוא מערת המכפלה מה עשה

יוסף שלח לרכוש מזלות ולירד למצרים ולעלות כתב עולם שהיה בינם לכך הלך נפתלי שהוא אילה שלוחה, חושים בן דן היה פגום באזנו ובלשונו אמ' להם מפני מה אנחנו יושבין כאן הראהו באצבעו אמ' לו בשביל האיש הזה שאינו מניח אותנו לקבור את יעקב שלף את חרבו והתיז את ראשו של עשו ונכנס הראש לתוך מערת המכפלה ואת גוייתו שלח לארץ אחוזתו בהר שעיר" ע"כ.

ונמצא דראשו של עשיו נכנס בתוך מערת המכפלה של האבות הקדושים, והוא כמו שנתבאר משום שבאמת היו לו השגות גבוהות בראשו ומשום כך ראשו נקבר שם, ואולם גופו הטמא שהיה משוקץ ומתועב מכל עוונותיו ותועבותיו הוא נלקח להר שעיר ונקבר שם במקומות הטומאה.

ונתבאר דזהו יסוד עניינו של עשיו שהיו בו חלקים טובים אך מאחר שלא התגבר על יצרו הגדול נפל בשאול תחתית ואולם כשהיה נמצא אצל הצדיקים כמו אצל יצחק אביו הקדוש הושפע לטובה, ולפי הנתבאר זאת היתה הסיבה שיולד ממש ביחד עם אחיו יעקב, וזאת בעבור שיושפע עליו במקצת מן הרחמים שיהיו בני ישראל לדורותיהם יכולים להחזיק מעמד בכל הגלויות הקשים שגלו אצל בני עשיו.

ודבר פלא איתא מהאור החיים הקדוש אשר אנו רואים שהרבה גרים נתגיירו דוקא מבני עשיו ואדום במשך הדורות ואולם מהישמעאלים ואומותיהם לא מצינו כמעט שנתגיירו מהם גרים כלל, וזאת משום שכמו שנתבאר היה בו חלקים טובים ובמשך הדורות נתבררו חלקיו הטובים ונצטרפו אל בני ישראל משום שהיה בקרבה ליעקב אבינו ע"ה, ועוד איתא בספה"ק שלעתיד לבוא יתוקן בחינתו הטוב של עשיו בתיקון השלם.

ועל כל פנים נתבאר דיעקב אבינו ע"ה משום שהיה בחיר שבאבות היה צריך לתקן בפועל את כל הגלויות שיוגלו בני ישראל עד סוף כל הדורות ולכך הוצרך לסבול עם עשיו אחיו כמו שנתבאר.

ואיתא בגמרא סנהדרין [יט:] "לכן כה אמר ה' אל בית יעקב אשר פדה את אברהם וכי היכן מצינו ביעקב שפדאו לאברהם אמר רב יהודה שפדאו מצער גידול בנים והיינו דכתיב לא עתה יבוש יעקב וגו' לא עתה יבוש יעקב מאביו ולא עתה פניו יחוויר מאבי אביו" ע"כ, ומבואר דדוקא יעקב אבינו ע"ה שהיה בחיר שבאבות הוא לקח על עצמו את צער גידול בנים אשר מרמז ג"כ על כל הדורות העתיד ולכן הוכרח ליקח על עצמו לתקן את כל הגלויות וכמו שנתבאר.

ח

ונתבאר עד עתה ענין הגלות של עשיו שהוא שורש הרע בגלוי, ואמנם עדיין ישנו עוד שורש הגלויות שהיא משורש קליפת לבן וכמו שהובא לעיל מספרים הקדושים שהוא לבן הארמי אשר ביקש לעקור את הכל, והוא נראה כאילו הוא אח וחבר כמו שאמר ליעקב אבינו ע"ה אחי ובשרי אתה וכו' אך בקרבו ישם אורבו וכל כוונתו לכלותו ולעקור את כל הקדושה ח"ו, ועל כן הוצרך יעקב אבינו ע"ה לירד לפדנה ארם אצל לבן ולהמשיך שם הקדושה בעבור שיוכלו בניו בכל הדורות לעמוד בכל הנסיונות והפיתויים הבאים מצד לבן הארמי.

ולבאר הדברים נקדים בסיפור המעשה אשר היה אצל הצדיק הקדוש מצאנו זצוקללה"ה זיעוכ"י בעל הדברי חיים שפעם ישב פעם בשולחנו הטהור ונתנמנם, וכשהקיץ אמר שנתגלה לו שהגלות אחרון קודם ביאת המשיח יהיה גלות אמריקה" ע"כ.

והנה לא ביאר הדברים מהו הכוונה שהגלות האחרון היא גלות אמריקה, שהרי לכאורה גלות טובה שהרי נראה שמלכות של חסד היא, שחיים שם בני ישראל בשלום ובטח, ואין רדיפות ויכולים להקים ישיבות וכדומה ומהו הגלות הנוראה הזו שנקראת גלות אמריקה שהרי אם היא הגלות האחרונה משמע שהיא הקשה ביותר והדבר צריך ביאור.

אמנם ביאור הדברים שיסוד גלות נוראה זו היא משורש קליפתו של לבן הארמי אשר מראים עצמם כאוהבים ומשתדלים עד מאד לקרב את בני ישראל אליהם ונותנים להם ממון ומכריזים על חופש דת וכל אחד יעשה מה שרוצה ועוד עוזרים להם כביכול ובוזה מערבים אותם ביניהם, וממילא על ידי זה יכולים לקלקלם עד היסוד, שעל ידי שישאל מתקרבים אל הגויים הרי הם נדבקים בטומאתם רח"ל והזוהמה הנוראית שלהם נדבקת בבני ישראל ומלכלכת את נשמתם ועל ידי זה יכולים הם לקלקלם עד היסוד ח"ו.

ובאמת נתבאר כבר שהנהגת השי"ת בעתות עקבתא דמשיחא הרי הוא הנהגה בחדס וברחמים והשי"ת רוצה להשפיע לעמו ישראל רחמים וחסדים מגולים, ואולם דוקא משום כך הסכנה הגדולה האורבת לבני ישראל הוא מחמת אותה קליפה נוראה של לבן שכביכול מקרב ומשפיע להם טוב וחסד אך בזה עצמו מפיל אותם לשאול תחתית על ידי התקרבותם לגויים.

ט

ואכן גלות נוראה זו היא גלות אמריקה שבודאי לא רק שם בארצותם אלא היא משפיע על כל העולם כולו בענין זה של קירוב ישראל אל הגויים ומשפיע בכל מקום שהוא וזו היא הגלות הקשה שבכולן, ועד כדי כך הגיע הדבר שאחוזים גבוהים מבני ישראל נתבוללו בין הגויים וישנם מדינות אשר בהם אחוז ההתבוללות הגיע לכדי שבעים ושמונים אחוזים רח"ל, וכל זה הוא מלחמת שמד לבני ישראל.

ובאמת משפיעה קליפה נוראה זו אף על הכשרים והיראים על ידי המכשירים וכל ההמצאות הטמאים והמטונפים אשר מטמאים את עיני וליבות בני ישראל עד היסוד, וכל העת ממציאים עוד ועוד כלים מהרסים חדשים מקרוב באו, והם בעוכם של בני ישראל ולדאבוננו הדבר גורם שהרבה נופלים ברשתות הטומאה ונושרים מיהדותם וכל זה מחמת הטומאה הנוראה אשר נדבקות בהם ממעשי הגויים אשר מקרבים אותם בכל ההמצאות הרעות שלהם.

ובאמת התקרבות זו לגויים סכנה נוראה היא עד מאד שהיא רח"ל יכולה לגרום לגזירות קשות ח"ו לשונאיהם של ישראל, משום שכאשר מתקרבים לגויים הרי בזה עצמו גורם אח"כ לשנאה נוראה שלהם, וכמו שמביא רש"י הקדוש [ויקרא כ כו] על הפסוק ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי מדברי המדרש: "אם אתם מובדלים מהם הרי אתם שלי ואם לאו הרי אתם של נבוכדנצר וחביריו" הרי שזוהי סכנה נוראה לעם ישראל כאשר מתקרבים אל הגויים גורם לרדיפות ושנאה ח"ו.

,

וידוע אשר הגזירה במלחמה האיומה יצאה דוקא מגרמניה אשר שם נתקרבו היהודים על ידי המשכילים הרשעים שפיתו את בני ישראל להתקרב אל הגויים וזו הרעה אשר יצאה דוקא משם השם ירחם על עמו ישראל.

ועל כל פנים נתבאר שגלות זו של בחינת לבן היא גלות הנוראה ביותר והיא אף יותר גרועה מהרדיפות והפוגרומים שהיו בכל הגלויות משנאת הגויים, אולם גלות זו היא גרועה יותר שהם גורמים להחטיא את בני ישראל והרי גדול המחטיאו יותר מן ההורגו.

ועל ידי כל המכשירים הטמאים אשר הורגים את נשמות ישראל והם נעשים בבחינת "רשעים בחייהם קרויים מתים" וזה הורס כל חלקה טובה בנפש הישראלית וגורם למיתת הנשמה רח"ל.

על כן צריך כל אחד להזהר ולהשמר שלא להתחבר לכל אותם הדברים ולא להתקרב לחברים שיש להם שייכות לכל אותם הטומאות הבאים מהקליפות הגרועות ביותר ואשר מסכנים כל הנוגע בהם בטומאות גדולות עד מאד אשר קשה אח"כ להנצל מהם רח"ל.

ומעתה יתבאר אשר זאת הסיבה שדוקא הוכרח יעקב אבינו שהיה בחיר שבאבות כמו שנתבאר להכנס בעובי הקורה ולילך לגלות לבית לבן הארמי ודוקא שם נתגבר על כל הקליפות הטמאות שלו, ובנה את בית ישראל ושנים עשר שבטי קה בקדושה וטהרה גדולה ובזה הכניס כח בבני ישראל עד סוף כל הדורות שיוכלו אף בגלותם הנוראה הזו להחזיק מעמד בקדושה וטהרה ובלא שום שייכות להגויים הטמאים ולהנזר מכל הדברים שלהם ושלא יהא להם שום שליטה באף אחד מבני ישראל, ואפילו שהם חיים בדורות כאלו ובעולם מלא טומאה וזוהמה יוכלו להחזיק מעמד ביהדותם ולעמוד בכל הנסיונות הקשים של עקבתא דמשיחא.

יעזור השי"ת שנזכה לעמוד איתן בכל המצבים ולהיות בבחינה של והייתם לי ובזה נזכה במהרה להזמן שהקב"ה יעביר רוח טומאה מן הארץ שיהא הכל חסדים מגולים בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

לקבלת הגליון מידי יום רביעי למייל שילחו מייל לכתובת m0732951213@gmail.com